

VED GRAVEN

Fager kveldsol smiler
over heimen ned,
jord og himmel kviler
stilt i heilag fred.

Berre bekken brusar
frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar
i den stille kveld!

Ingen kveld kan læra
bekken fred og ro,
ingi kløkke bera
honom kvilebod.

Så mitt hjarta stundar,
bankande i barm,
til eg eingong blundar
i Guds faderarm.

T. A. H. H. von Fallersleben 1837 - M. J. Cbr. H. Rinck 1827

"Husk meg slik jeg engang var, hodet klart og ryggen rak"

Vi vil gjerne få takke for vennlig deltagelse.
Familien

Margit Katrine Paulsen

* 06.06.1931 † 16.12.2023

Bjørnskinn kirke 28. desember 2023

ÅPNINGSSALME

Kjærlighet fra Gud springer like ut
som en kilde klar og ren. I dens stille bunn,
i dens dype grunn gjemmes livets edelsten.

Kjærlighet fra Gud som en yndig brud
kommer smykket til oss ned. Lukk kun opp din favn,
kom i Jesu navn, himlen bringer den jo med.

Kjærlighet fra Gud er det store bud,
er det eneste jeg vet. Bli i kjærlighet,
og du har Guds fred, for Gud selv er kjærlighet.

T.J. N. L. Schjorring 1854 - M.H. S. Thompson 1852

FØR TALEN

Velsigna du dag over fjordan.
Velsigna du lys over land.
Velsigna de evige ordan
om håp og ei utstrakt hand.
Verg dette lille du gav oss
den dagen du fløtta oss hit.
Så vi kjenne du aldri vil la oss forkomme
i armod og slit.

Vi levde med hua i handa
men hadde så sterk ei tru.
Og ett har vi visselig sanna:
Vi e hardhaua vi, som Du.
Nu har vi den hardaste ria,
vi slit med å kare oss frem
mot lyset og adventsti'a,
d'e langt sør te Betlehem.

Guds fred over fjellet og åsen.
La det gro der vi bygge og bor.
Guds fred over dyran på båsen
og ei frossen og karrig jord!
Du ser oss i mørketidslandet,
du signe med evige ord.
Husan og fjellet og vannet og folket
som leve her nord.

ETTER TALEN

O bli hos meg! Nå er det aftentid,
og mørket stiger - dvel, o Herre blid!
Når annen hjelp blir støv og duger ei,
du, hjelpeløses hjelper, bli hos meg!

Snart svinner livets dag, det kvelder fort,
og jordens lys alt mørkner og går bort,
forandrings skygge følger tro min vei -
o du som ei forandres, bli hos meg!

Hver time trenger jeg din sterke vakt,
kun for din nåde viker mørkets makt;
hvor skal jeg vandre trygt foruten deg?
I mulm og solskinn, Herre, bli hos meg!

Når du velsigner, ei av frykt jeg vet,
sår gjør ei ondt, gråt har ei bitterhet.
Hvor er vel dødens brodd? Jeg frykter ei.
Du som har seiret, Herre, bli hos meg!

O la meg se ditt kors i dødens gys,
driv mørket bort og vær meg livets lys!
Da skinner morgenrøden på min vei.
I liv og død, o Herre, bli hos meg!

T.H. F. Lyte 1847 - M. William Henry Monk 1861